

Skåne
Malmö stad hd

St. Pödinge

1883

3798

1883

Uppd. Matt. J. Åberg

Att väcka en sovande: född 1883

ävenstör

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I

Att väcka en frusen som sedes
er "man" och vilken man kunde se
att han struktades och beaktades av
denna varelse i sinna, då kunde man
försiktigt gå fram till bädden och
skalla honom när till dafusum.

Om man väckte med annat tilltal
vaktade han inte sin mandrin
och det varings velad för att vara fö-
ligt att rycka upp honom, då han
kunde leli vådrom eller rent av von-
sinnig.

Nedgrävdas delar och djur:

Vid en gård i Fruslilla-Tukhten
 fann man vid nedrivning av stallen
 fyra fyra dödsfallen av hästar ned-
 grävda i lämnat av stallen. Dessa ha-
 vort varit en gång nedgrävda för att
 man skulle ha dem med djuren och
 för att dessa skulle trivas. Den man
 kom en gång ägt denna gård behövde
 även varje nyårsdags morgon i buren
 skjort ännu en gård samt sin egendom.
 Detta lundingsbrätt skulle ha det
 goda med sig att nästa års grävda
 skulle bli öppning och bättre än
 gammalas.

Kringgång
 f. god skötsel

En människas blod:

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Ne en vanlig för oss det blod som
man kunde få fast i en människas
var var också annat det bästa man kunde
få för att bota många slags sjukdomar -
man vet. Så t. ex. var man för i tiden,
då det var tillåtet att närmast vid
en avläsnings, mardalus ang eling en som
sed för fast i det blod som kom från
människan. - Trombons lämnat berättat
hos att den personen som gjort en mest
och barm var den bilt kvalificerade
för att kunna bota för "elaven", man
trodde att där de en gång togit kunde
de ge tillbala genom att rätta anden
genom att bota för en övrig sjukdom.

Qväll mätte:

Idå man gick eeen beände ferd hem-
met för en längre tur, eeen för ut
s. et gån affär, så ansågs det för et
guds mätte om man först mätte ut
odjer för egen pärsbill om det var et
slussdjur. Skälte man en häring, så
kunde man vara säker för ut det blev

Stur under hela turan och särskilt
om det var en häring som var ut-
prent för ut en tung fat. Idå
var det säkert så vända till baka
igen och upskjuta som för den
dagen, ty så var ädel utred för ee-
var ut misslyckas i sina försökande.

Söndagsbarn.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

De barn som föddes en söndag
fick ^{man} man kallade sig sinne man i andra
Så t. ex. kunde söndagsbarn se råkar och
ting som kis kunde det skatta, men som
t. ex. se spiken, käckhästen och vilken
skerfunder, vilken andra människor vilken
kunde förmågan kunna se.

De söndagsbarn kunde även få kraft
och kunna bota mat sjukdomarna,
och göra råkar och ting som andra
människan stod frammanför. Där-
för ansågs det för något man vilken
vann fört för en söndag.

Vid en människas död:

Den som levat det om att han under sin levnad var trygg till att ha en så "tung fot" - alltså kunde göra mer än andra. Då han låg på dödsbädden förstod man att hans själ inte kunde lämna kroppen därför att han stött i förbindelse med den onde, vilken då suttit och väntade på honom. För att hjälpa själen att komma ur kroppen laddade man ett gevär, med knut och svävel och sköt ett skott i väggen. Detta hade sin värd, ty den sjukliga dog genast och som man hade flydde den onde sin väg.

Käse, Institut Sveustops bank. Nyd 25 Måttle, Skien

8848 St. Höjinge 3798

Ber. w. Ad. Parken

4 1/2 1938

Svunga lästarna: Göt. 1883 i Sveustops

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Den folkvägen i fröna där löste
även till man S:te Hans afton skulle "Svun-
ga lästarna", till rida till en stärr i oca
sjö och Svunga lästarna i vattenet.

Det för man i sig från gårdarna med sina
lästerna i vattenet. Man till vattenet
i bann Adams diuktan för till ryggen
och inte så rällan tävlades det om vilken
som kunde, och sigade rida längst ut i
sjön. Det pågick vattenet S:te Hans afton
skulle för samma gång ha sin rivvallen
för djuren och man förumunde icke själar
till tog sig ett båt den kvällen vilket
var en oviktig part.